

Forslag til Sømandslov,

Forslag til Lov om Ændringer i Søloven,

Forslag til Lov om Ændring i Patentlov af 13. April 1894 og

Forslag til Lov, hvorved Lov Nr. 55 af 5. April 1888 angaaende Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld og Sølv, bringes til Anvendelse i de sønderjydske Landsdele.

Udenfor Dagsordenen har Handelsministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Indtil den nugældende Sølov af 1. April 1892 traadte i Kraft den 1. Januar 1893, indeholdtes de Retsregler, der i det væsentlige udgør den danske Søret, i 4de Bog af Christian den Femtes Danske Lov, Søloven er saaledes paa sit Omraade den umiddelbare Afløser af Christian den Femtes Danske Lov, og naar det tages i Betragtning, at Danske Lov havde bestaaet i over to Hundrede Aar, kunde det da næsten se ud som et lidt upassende Hastværk, naar vi allerede nu — kun tredivende Aar efter Sølovens Ikrafttræden — staaar dybt inde i Arbejdet paa dens Revision. Det maa imidlertid erindres, at der forud for Søloven af 1892 var gaaet over 20 Aars forberedende Arbejde, et Arbejde der begyndte her i Landet som rent nationalt, men i 80erne gled over i det fællesnordiske Søretsarbejde, hvoraf Søloven sluttelig fremstod som en værdifuld skandinavisk Lovsammenfatning. Men først og sidst maa det dog understreges, at Søloven af 1892 betegnede det første store og afgørende Forsøg paa at opbygge Søretsregler, der var egnede til at finde Anvendelse ogsaa paa Dampskibsfarten, eller med andre Ord en Sammenfatning af Søretten, som kunde passe for en Skibsfart, der teknisk set stod i Begreb med helt at skifte Karakter. Tager man disse Forhold med i Betragtning og husker paa den Udvikling, der yderligere er foregaaet i selve Sølovens 30-aarige Levetid, bliver Billedet væsentlig anderledes, saaledes at det umiddelbare Indtryk af forceret Revisionstrang forsvinder. Det bliver vel tværtimod forstaaeligt, naar man ser paa denne Brydningsperiode, at der allerede paa det nordiske Søfartsmøde i Stockholm i 1897 kunde hæve sig Røster for en Sølovsrevision, og der er i hvert Fald intet overraskende i, at det paafølgende nordiske Søfartsmøde, der afholdtes her i København i 1903, med Enstemmighed

krævede en Revision af Søloven ved fælles nordisk Foranstaltning for at faa Søloven tilpasset efter Udviklingen og med Hensyntagen til de Erfaringer, den forløbne Tid havde bragt.

Kravet om en Sølovsrevision tog fra først af navnlig Sigte paa de Afsnit af Loven, der under eet kan betegnes som omhandlende de Retsregler, der er gældende for Søtransporter, men kom efterhaanden ogsaa til at omfatte de Afsnit, der behandler Skibsbesætningens Forhold. Efter 1903 har Revisionstrangen gentagne Gange givet sig Udslag paa forskellig Maade. Ved flere Lejligheder har Spørgsmaalet ogsaa i Aarenes Løb været Genstand for Orientering fra Regeringernes Side og stadig ud fra det Grundsynspunkt, at det saa heldigt indledede skandinaviske Samarbejde paa Sørettens Omraade burde opretholdes. Naar et Revisionsarbejde ikke kom i Stand allerede forinden Verdenskrigen, maa Forklaringen nærmest søges i den Omstændighed, at der paa enkelte Omraader af Søretten efterhaanden kom Bestræbelser i Gang for at tilvejebringe Retsenhed paa nelt international Basis. Ved Verdenskrigens Udbrud blev naturligvis alle Revisionsbestræbelser, ogsaa de nordiske, fuldstændig stillet i Bero.

I Efteraaret 1918 blev dog Sagen rejst paa ny. Efter Initiativ udgaaet fra Norge blev truffet Aftale imellem den danske, norske, svenske og finske Regering om, at de fire Lande i Forening skulde optage Arbejdet paa en Revision af Søloven. Ogsaa den islandske Regering blev indbudt, paa Foranledning herfra, til at tage Del i dette Arbejde, men Island saa sig ikke i Stand til at modtage Indbydelsen under Hensyn til Omfanget af de administrative Opgaver, som de nyskabte Forhold medførte for dette Land, saa meget mere som de vanskelige Kommunikationsforhold nødvendigvis maatte lægge store Hindringer i Vejen for et planmæssigt Samarbejde; fra Islands Side vilde man derimod med Interesse imødesee Resultaterne af den saaledes indledede nordiske Sølovsrevision.

Det er de første Resultater af dette Revisionsarbejde, der er foregaaet ved Samarbejde mellem nationale Kommissioner i hvert af Landene, jeg herved har den Ære at forelægge for dette høje Ting som *Forslag til Sømandslov og Forslag til Lov om Ændringer i Søloven*, af hvilke det sidste blot er at betragte som et nødvendigt lille Appendiks til det første.

Sømandsloven angaar alene Skibsmandskabets Stilling. Allerede ved det skandi-